

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové v právní věci žalobce **P.S.**, bytem xx, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. **OD 1091/12-3/67.1/12233/St** ze dne **23. listopadu 2012**,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 1091/12-3/67.1/12233/St ze dne 23. listopadu 2012 s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Libereckého kraje svým ve výroku rozsudku označeným rozhodnutím ze dne 23.11.2012 zamítl odvolání Pavla Stoklasy proti rozhodnutí Městského úřadu v České Lípě čj. MUCL 13893/2012 ze dne 1.10.2012 a rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky ve věci bodového hodnocení řidičů a potvrzení záznamu 12-ti bodů ke dni 15.2.2012. Krajský úřad se zabýval v rámci uplatněných odvolacích námitek záznamem o přestupku z 15.2.2012 a konstatoval, že čerpal i ve smyslu judikatury z relevantních podkladů a zjistil, že závěry městského úřadu jsou správné. Připomněl v souvislosti s tvrzením odvolatele, že rozhodnutí o bodovém hodnocení činí příslušný správní orgán a nikoli policie v jiném řízení než přestupkovém.

Žalobce P.S. ve své včas podané žalobě navrhuje, aby bylo rozhodnutí krajského úřadu ze dne 23.11.2012 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému. Návrh opírá o následující žalobní námitky. Žalovaný rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Nezpochybňuje, že se skutečně dne 15.2.2012 dopustil přestupku podle

§ 125c, odst. 1, písm. k) z.č.361/2000 Sb, s vyřízením věci v blokovém řízení souhlasil, a to i s výší pokuty ve výši 500,-Kč a listinu podepsal. Tomu nasvědčuje i obsah kopie bloku. Nesouhlasí jen s právní kvalifikací přestupku s přihlédnutím k § 6 odst. 1, písm. a) z.č. 361/2000 Sb. O tomto posouzení skutku se dozvěděl až z výzvy městského úřadu z 21.2.2012 k odevzdání řidičského průkazu. Připomíná, že byl na místě policistou informován o tom, že přestupek lze vyřešit v blokovém řízení bez započítání bodů. Jeho skutek měl být posouzen v souvislosti s lékařskou zprávou, podle které nemůže být z důvodů zdravotních připoután bezpečnostním pásem. V této souvislosti jen připouští, že v době kontroly toto potvrzení sebou neměl. Následně jen informoval soud v doplňku žaloby, že ani nepodepsal blok na pokutu, k dodatku připojil fotokopii dílu „B“ bloku na pokutu. Žalobce požaduje nahradit náklady řízení ve výši 3.000,-Kč.

Žalovaný krajský úřad ve svém písemném vyjádření k podané žalobě trvá na správnosti napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu zamítnout. V první části opakuje uplatněné žalobní námitky a dále poukazuje na následující. Žalovaný v řízení podle § 123a) a násl. z.č.361/2000 Sb. není oprávněn zkoumat zákonnost rozhodnutí o přestupku. Jen připomněl, že žalobce souhlasil s vyřízením věci v blokovém řízení, a to jak se skutkovými tak i právnímu závěry, a svůj souhlas vyjádřil podpisem na části „A“ bloku na pokutu. Žalovaný měl k dispozici potřebné podklady pro posouzení zápočtu bodů, a proto nemohl jinak, než podanému odvolání nevyhovět.

Soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích zákonných bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, žalobě nelze přisvědčit.

Předně soud musí upozornit na to, že je vázán při své přezkumné činnosti výrokem žalobou napadeného správního rozhodnutí, tj. v dané věci výrokem, kterým bylo rozhodováno o tom, zda mělo být žalobci započteno celkem 12 bodů či nikoli. Není tudíž oprávněn na základě žaloby podané proti rozhodnutí učiněnému podle § 123f) z.č.361/2000 Sb. přezkoumávat rozhodnutí o přestupku (pokud by rozhodnutí v blokovém řízení přezkumnému řízení soudnímu vůbec podléhalo). Z uvedeného tudíž vyplývá, že k námitkám žalobce, uplatněným proti rozhodnutí v řízení o přestupku, nemůže soud přihlížet. Jen pro úplnost musí soud poukázat na to, že žalobce neměl povinnost se blokovému řízení podrobit, a pak by věc přestupku z 15.2.2012 musela být projednána v řízení před správním orgánem podle § 51 a násl. z.č.200/1990 Sb.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgány obou stupňů čerpaly ve svých závěrech z úplných podkladů tak, jak vyplývá z ust. § 3 z.č.500/2004 Sb., měly k dispozici zejména stejnopisy rozhodnutí o přestupcích, v to počítaje stejnopis bloku na pokutu ve výši 500,-Kč za přestupek ze dne 15.2.2012, který jediný žalobce namítá. Jedná se o blok na pokutu – část „A“, ve kterém je vyznačen nejen skutek a doba a místo jeho spáchání a taktéž i jeho právní posouzení jako přestupku, ale i odkaz na ust. § 6 odst. 1, písm. a) z.č. 361/2000 Sb., který měl být porušen. Dále obsahuje označení a podpis policisty, který rozhodl, a také i podpis žalobce, který jím současně i potvrdil přijetí části „B“ pokutového bloku. Rozhodnutím o pokutě v blokovém řízení je právě část „A“ pokutového bloku, které dokládá, že byly splněny veškeré náležitosti blokového řízení, předvídané

v ust. § 84 a 85 z.č. 200/1990 Sb. Nelze se proto ztotožnit s námitkou žalobce, že správní orgány obou nečerpaly ve svých závěrech z úplných skutkových zjištění. Také v právním posouzení věci neshledal soud žádných vad, jen připomíná, že podle přílohy k z.č. 361/2000 Sb. spáchání přestupku podle § 125c, odst.1,písm.k) podléhá zápočtu bodů podle § 123b) tohoto zákona.

K fotokopii části „B“ bloku, která je přílohou doplňku žaloby, namohl soud přihlídnout. Jak z výše uvedeného vyplývá, rozhodnutím v blokovém řízení je část „A“ pokutového bloku, blok na pokutu „B“ je jen potvrzením o uložené pokutě, nehledě již na to, že v příloze žaloby žalobce tvrdí, že pokutový blok nepodepsal, ačkoli v žalobě uvádí opak. Jeho vlastnoruční podpis je ale doložen na pokutovém bloku „A“ zcela spolehlivě.

Soudu proto nezbylo, než podanou žalobu pokládat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Protože takové náhrady nežádal žalovaný, soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 28. února 2013

Mgr. Karel Kostecký v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová